

[Holger K. Nielsen]

Men efter vores mening er det tvivlsomt, om man kan opretholde denne påstand, for det fremgår ganske klart af direktivet, at der ikke må være diskriminerende foranstaltninger af skattemæssig karakter. Jamen hvis det ikke er diskriminerende, at man kun har fradragsret for danske pensionskasser, så ved jeg ikke, hvad der er diskriminerende. Dertil kommer, at hvis man nu teoretisk forestiller sig, at Kommissionen vil acceptere disse fradragsregler, har man jo problemet ved udbetalingen. Tror regeringen på, at man kan have en situation, hvor man mister fradragsretten for visse pensionsindbetalinger, og at man skal beskattes, når pengene bliver udbetalt? Og så er man lige vidt.

Det har Christen Sørensen senere uddybet, også efter at han har set ministerens svar i dagbladet Information den 3. marts.

Han er stadig væk meget bange for, at det bliver vanskeligt at opretholde realrentebeskatningen. Og når man tænker på, at denne beskatning giver et ganske væsentligt bidrag til den danske statskasse, forekommer det os, at regeringen hermed spiller hasard med mulighederne for at føre en dansk økonomisk politik.

Der er altså tale om et dybt demokratisk problem. Skal dansk økonomi være et lille hjul i en større vesteuropæisk maskine, eller skal vi fortsat have mulighed for at føre en vis grad af selvstændig dansk økonomisk politik? Vi skal ikke isolere os. Nej, vel skal vi ej, men efter SF's mening er det helt afgørende for en fremtidig progressiv demokratisk dansk udvikling, at vi kan fastholde mulighederne for dog i begrænset omfang at føre en selvstændig økonomisk politik.

Vi er helt sikre på, at en gennemførelse af dette kapitalliberaliseringsdirektiv betyder, at disse muligheder på en lang række områder er svækket eller forskertset. Der var engang en kendt politiker, der sagde, at ingen var over, ingen ved siden af Folketinget; han hed Hørup, og jeg ved, at der er et parti, der historisk har tæt forbindelse med Hørup. Jeg håber, at det parti, når vi behandler dette her videre, virkelig vil have in mente, at det stadig væk bør være således, at det er i det danske Folketing og ikke i udenlandske direktionslokaler, man skal fastlægge den danske politik.

Niels Anker Kofoed (V):

Det var en stærkt engageret tale, den sidste, vi hørte. Jeg skal vende tilbage til den og først beskæftige mig med redegørelsen fra økonomiministeren. Vi er principielt tilhængere af, at der sker en liberalisering; hvis man skal have det indre marked til at fungere, må kapitalen i konsekvens heraf selvfølgelig også kunne bevæge sig frit.

Dette direktiv har, så vidt jeg kan se, på nuværende tidspunkt ikke den voldsomt store betydning eller vil i hvert fald ikke give større forandring af vore forhold her i Danmark, for tallet være denne regering, som jo ikke har været bange for at liberalisere, er vi kommet et godt skridt hen ad vejen.

Vi kan også vælge den negative side og påpege alle de risici, der kan være ved en liberalisering, og nogle af de punkter, der har været fremhævet, kan man selvfølgelig godt betragte som risici. Men de, der har været inde på de mange områder, har glemt at anvise realistiske alternativer. For hvad er egentlig alternativerne til de indvendinger, der har været, og kan problemerne løses med de forslag, man hidtil er fremkommet med?

For det første må vi vide, at kapitalbevægelserne bliver vi nødt til at have, for de skal også følge varens vej som sådan, og er vores kontrolforanstaltninger til at forhindre spekulation så fantastiske, at de kan forhindre enhver spekulation? Da vi havde valutarestriktioner, og da vi havde en meget stram pengepolitik og økonomisk politik, undgik man jo alligevel ikke spekulationer. Når man indfører restriktioner, opstår der nemlig flere muligheder for virkelig at lave spekulationer af negativ karakter.

Jeg synes, det var interessant at høre SF's argumentation. Vi skal ikke isolere os, blev der sagt, og derefter sagde man: Men vi skal dog kunne føre vores egen politik. Jamen det kan jo ikke lade sig gøre, man kan ikke få begge dele. Man bliver nødt til at acceptere, at vi lever i en verden, hvor også andre mennesker lever. Vi kan ikke lave en kinesisk mur, ej heller på det økonomiske område.

Så er spørgsmålet, om den pengepolitik, der skal føres, er udemokratisk. Der skal jeg gøre SF's ordfører opmærksom på, at pengepolitikken har Nationalbanken ansvaret for ifølge en lov, der er vedtaget i Folketinget. Så den er for så vidt demokratisk nok, for den er vedtaget på